

Dialekt- och folkminnesarkivet
Uppsala

20192

ÖLAND

Ventlinge

5/9 1949
31/1, 27/6 1950

Sjöman, Gotthard, 1949-50

Svar på ULMA:s frågelista M 188 Vård och användning
av vilda träd, buskar och örter på inägomark

40 bl. 4:o

Växtnamn exc. för realkat. av A. Lilja 1976

LIC Ö-1542 5000 1978-09

X010

20192

Öland.
Västlinge.

v. 1.

Frigelista. M. 188.

Om vilda trädslag, buskar & örter å in-
ägomark å södra å mellersta Öland.

Alla växt växande trädslag dyrskades inom, samt även till en god del å utmark, vårdas efter bästa förfatning av ägarna till marken, även de obetydligaste växtheter för sin andel av en viss omvärld med, detta gör gran ^{stor} och skog-
fattigdom på södra delen av ön, de före-

mästjörkommunens träd i buskväxten är vildlappet,
Axel, Hag, & myrportorn jämt Ene.

I inägomark, Ek, Björk, samt planterad Furu
å Gran å även något Pil, Eken å Björkens
goda trädslag har tidigt observerats av
de första invånarna, å även sinn tillatt
tillvarha sina behövliga redskap för både
sjö å land utav, Båtar å fartyg, både stora
i mindre var eken ett eftersökt trädslag till.

Ms. 20

Fragelista. M. 188.

Öland
2
vintunge.

För jordbruket blev Björken, sötlövbjörk – så väl som masad björk ett gott virke att tillverka redskap utav, till vagnar, årder, härvor samt shaft till spadar, yxor, knivar, Hgovet – Stockar m.m. m.m. Eken var för demera starkt födrande redskapen, såsom ekar i hjulbommar, slänger stora mindre, att bryta sten med. Åvensom timmer till hus å Väderkvarnar. Till vagnar var Björken mera passande att kunde tillverkas till en en vagn (utom ekarna i hjulen som mestade vara av god ^{av Björk} ej för gammal ekärna), Kubben feller havet, mestade vara av god mesigbjörk för att ekarna skulle kunna sättas i tillräckligt hårt å fast, de skulle drivas in i kubben med en större klubba så hårt som möjligt för att göra hjulet så starkt som möjligt, ytterlötningen skulle vara av god björk i ett vagnshjul. Till framhjul fanns 10 ekar, samt 5 lötar.

Frägelista, M. 188.

M 3:1

Ett bakhjul innehöll hubbe med ~~träskar~~ -
jämte 6 stör bakhjulet gjordes 8 a 10 cm. högre
tellerfjidare än framhjulet, bankarna var av stora-
larna sults voro av god å stark, hälst lite ma-
sad björk, i frambanken var insatt en gröv led
av björk vari självstöngen satt fast som gick
till bakhjulet, även denna var av björk.

En träfärdig arbetsvagn kostade diräkt från vagn-
makaren i min barndom 18 a 20 riksdaler -
så kom besteg å arlar till hos smedens med
10 a 12 kronor, d.v.s. hörfärdig omkring 30 kr
nu kostar en sådan ^{vagn}, fast grövre, 230 a 240 kronor
En åhvagn d.v.s. om di kunde göra den själv
(mänsken fädrar) gick till fullt hörkler, omkr 25 kr.

Nu användes hälst gummihjuls vagnar, en
gröv siden, som bärer i tyngd 6 ton kostar
nu mellan 6 a 800 kronor. Eken användes här
till släver i tunnor, å byttor å lastkärl.

Frigelista. M. 188.

n. 4.

De mäste av Ekbeständen å Öland, var kronan förbehotten för byggnad av Mann-varer jämte ^{byggmads} virke till kronogårdarna, då så påfordrades, mindre ekar fingo bönderna opåtallt använda, större slunka också med rätt ofta, såsom till kuarn-stubbar å dyligt vilka mest holla i diameter mellan 70. 75. 80 l.m. mongengong 1. meter vid brösthöjd, att bränna är eken stark å god, men brinner rätt trögt.

Möbler gjordes för 100-tals år sen, men brukas nu obetydligt, nu görs nästekent till farér.

Monge av de gamla väderkuarnerna på Öland hade ekbräder till klädsel, ej alls ovanligt att se 35 a 40 l.m. brede bräder, 3-4 m. höga, i klädseln, allt virket till en kuarn skulle vara av ek, utom Vingarna, som varo av gran eller fur, hur monge 1000 kronor en kuant ^{nu} skulle kostat färdig av samma sorts ekvirke under jag pie.

Öland.
Västlinje.

Frågelistan. M. 188.

nr. 501

Mindre bestond av ekar, tycktes som om Kronan ej brydde sig om att göra sin rätt gällande till, ett särdeles knepigt sätt att få löfte om att fälla ekar var att då Kronofogden kom till byn i något ärende, så var att söka hans löfte om att få fälla de träd man önskade, samt då visa honom en annan bondes ekbestond, vilket var mycke dåligt man säga sig vara ägare härem, därför tog Kronofogden för gott, samt gav bonden löfte att få halvhugga för att odla upp jorden, vilken var utmärkt bra jord, hans rätta ekbestond var gott så att något löfte att hugga därför kunde nog av bonden ej kunnat fällas, man genom denna list så lurades Kronan så vekert, Kronofogden utfärdade merändels genast ett skriftligt löfte att få avhugga alleh som fanns på hans mark, ty li voro ej längliga för Kronan. Knepen ärss munge på alla holl.

Öland.
Västtjörne.

Frigelistan. M. 188.

N. 6.

Den fällningstid som brukades för ek, troj jag
samanföll med andra trädslag jag har ej
hört annat. Olorens sjördande försigiskt i Ok-
tober i November någon gong in i December.
Ståvar till tannos klövs av rätkluven ek i längd av
~~sagad~~ ^{träd} som åt sig till en stam, de ekar som togo härtill
^{vid roten} fick ej vara grövre än en vanlig mansperson,
då var även ytan av eken luglig fämling 25, 30 f. m. i diameter f
var bästa grovleken. Boken var ett godt stavvirke
män fann ej att tillgå här på Öland. Till mindre
fagg å krosade härt såsom Mjölk å Smörbyttor
jämte dryckeshanor för soagdrifte å Öl
var grovt ene n = 1. jag har hört omtala
av mina föräldrar att grovt ene i Balnars
längder samt 4. 5. 6. tums diameter fogs hem
från Småland för att göra fint tannbinderi-
arbete utan här på söra Öland. En dryckesh-
anor av ene-väl gjord med skogsnarband om
var rätten väcker syn på bordet.

Frågelista. M. 188.

7.

Att avytta träv i bryttestan till orter där sjuk
fanns att tillgå stodde i lädehet å halofabrikat,
För möbelnickeri å båthyggnad sätades tröskor
till bräder i olika tjocklekar, i gammal tid di-
de var gott om ek så användes detta goda trädslag
till nästan allt husbygge på landet. Barken togs
vara på på senvåren å försommaren för att använ-
das vid Gerverier, både inom och utom landet, då
var en begärlig vara isynnerhet i Danmark å
England för sin goda Gerningsförmåga, ^{Barken..} då var
mycket noga med att få en jämn beredning Torkning,
blev då ej väl torkad å omsedd så hände då att
då blev värdelös för Gerningsändamål, måsta
konsten i att bereda förstklassig vara att få bar-
ken i så lika stora stycken krossad som möjligt var
samt titt å ofta omskyfflad vid Torkningen, isyn-
nerhet de första 8a 14 dagarna, torkningen sked-
de i solen, samt giv platiformar som var gjorda
av bräder liknande ett golvt. Samtidigt gresän-
ningar tillhands attlägga över vid behov,

Frigeliste M. 188.

Barken var mycke hänslig för regn å tjoch väder -
lek, så dün möste sjölas försiktigt om försökles -
sig vara skulle fås, loken av ek var ejand -
vändbar till något, endast Ollonen till svinföda.

Graven gav även verk till Garving man kom ej
till ekbarken i godhet, bästa resultat i garving
ernåddes, om lika delar ek å granbark användes.
Om tillräckligt av ollon kunde sjörjas, skedde i
September, så var väst att torka å mala dän
till ^{grönt} mjöt /gröne/ till svin å kor, även hästar
var de godt för likaså för får i lagom giva, fisk
di för mycke så riskerades Värullen på fären.
Likaså var de med mjölkarna mjölken ville
gjärna smaka ekollen, härveten sädmjöt å
härveten Ollonnjöt blev bra kraftfoder, likaså
fläsket å slaktsvinen ville gjärna smaka
ekollen, om endast Ollonnjöt användes
väst blev mjölet till alla djur, am en halo -
gart av korn å havrenjöt blandades i Ollonnjölets.

Frigelista. M. 188.

9.

9

Galläpplena från rhens blad gjordes svart
färjämne utav, näst att färja Garvade huder
& skinn svarta med, även Färjarna brukta-
de galläpplen att färja svart med.

några ekar med viktige namn finnes ej här
ejhällan finns någon fridlyst ekr här på arten
börjar först i Trastlösa att färmas, samt sedan
norrut på Öland. vid Borgholm lär finnas en
Gustav - Vässelsk, om séngeen talar sanning.

Några stycken ekar i södra delen av Ottenby-
lund, skall man söka få överens med
Västtlinge kyrka, om man ute från södra
Östersjön vill söka komma in i dän lille
hamnen, på Ölands sydspårts som finns där, strax
S.S.W. om fyrtornet Lunge jen därslades,
har sjölu för många är sen försökt mig på
att komma in där, under fiske därutanför,
för skydd emot blåsväder, vilket gick
räkt så bra, jag hade omkring en mil till mitt
hem ifrån där.

Frågelista. M. 188.

M. 10:
Att åskan gjärna slår ned i ekar är nog så sant, efter vad man hört berättats å även erfarit. Men är ju ej tillfällets bevisat därmed, iissa platser kan mögare vara hemsökta av tät åskslag, men så en long följd av är ej ett enda slag träffat. Tex. min häribyers belägna gård, Västtälje N:o 4 blev å sin förra belägna plats, tätt intill Västtälje kyrka, tvåne gånger å red, med stor mellanrum, avbränd av åskan, andra gången gick alla djuren förlorade då kom en blodig guruma i sade till ägaren att bygga upp gården å en annan plats, för 3-je gång en där blev av åskan hemsökt, så gick både folk å fä, detta tog han för gott, samt byggde upp gården där där nu finnes cirka 200 meter från gamla platsen. Sen 1916 är skola på samma gamla plats man hunde se vid grundgröning, för skolan gamla eldbränder efter gård å hus, samt förkålade kreatursben - omängd.

Frågelistan. M. 188.

N° 11. Linden är ett passande grydnadsträd vid en boningsplats samt av allmogen högt värderat träd, dels för sitt utseende å dels för sitt passande möbelvirke, samt gode bränns värde, kol av lind är ett gott bolmedel mot Hagkarrar, flera 100 som föts bort därav,

Lönn är nästan lika i möbelväg å bränsle - väg, samt god till musikinstrumenter såsom fioleter, flöjtar, å klarinetter m.m.

Äppel ett gott trädslag för trädskedar å stevar m.f. saker. Pionträdet är å har vare i ropet såsom mycket bra till gevärskolarer å skaff till spjut, dolkar å knivar även bra att svara smöraskar å andra småsaker etc.

Härtill är äppeln även mycket passande å bera, finaste trädslaget för finare arbeten är plommonträdet isyrnenhet svaroningsarbeten.

Pion å plommonträdet ger Thomakrarna bästa virket till sjärbräden, samt till läster.

Tylskaffen är ena n:o 1 till.

M 12

Frågelistan. M. 188.

12

Linden var ett nyttigt trädslag på många vis
För möbelvirke, barken till tag mattr, m.m.
Hövet till folkmedisin, lövet till hästar i för
att strumekarna använde sjärnträde, krökblock
Läster av lind var för att de ej var så tungt
att medföra runt byggden vid shoarbetet,
stakar till takläckning var varaktige för
mask å röta, där grova barken på lind till
flöten på fiskedon, var även ett godt virke
Till Båtbygge, m.m., lövet var ej bra för myölle-
kar, lindblommen gav en god hämung till
Bina. Linden hugges kort före svaliden lik-
som andra trädslag. Lind, Lönn, samt Björk
kunde taggas på sast på våren, samt bryggas
drycka av, man kunde av lind, Lönn —
å gril, ävenså av Alm. Toggrugges var
~~Toppas~~ 8-å-10-år till bränste, Ask är ett godt träd-
slag till både möbler å annat snickeri
arbete mask går ej järna på dät trädslaget

Frågelistas, M. 189.

M-13.

Några särskilda tillhörelser till vandrädet, var mycket sparsamma här, liksom kunde ett träd av något annat trädslag gött tjänstgöra för lind. Fläder fanns gott om i gamla tiden de var för bärens å blommans skull. Fläderblomster var ett gott medisin för bröstsjukdom likså bärers, koktes härav Fläderthe som drackts liksom kaffe med löjt gräddde är soeker, ^{till} dekrokt av Fläder - eller Kungsljus botte monga bröstsjuke mänskor för Lungrot, även dekrokt av Torkade Lötblommor, vilka växte vilda i åkrarna i inägomme. Bot för olika Magsjukdommar fanns i Torkade ä till the krokt Röllökar som växer här å vägkanter å åkerrenor. För väder å kolikåkommor var Trummin ett gott medel, Trummin växer också vild här rätt gott om å renor vid diken, å vid vägar.

En god ^{Trummin} förgre dän hälta ärstiden tillredes av $\frac{3}{4}$ liter svadriga, $\frac{1}{4}$ liter vatten, väsen halv Kaffekopp. Trummin som kokes en stund i en granna, kokas omkr 6-8 minuter.

Frigelista. M. 188.

nr 14.

Samt ärvedes med lite vetemjölk, samt sötas
efter behag med socker eller sirsyr, blir en god
soppor, är god även kall.

Föräldern har många historier härifrån Öland,
värdräd var de ända till för 75 år sedan,
män så blev därför beljugen av illwilliga personer
om att alla möjliga onda varelser hade sin boning
i under rotens samt åstad kom en del besvärliga
saker åtting för folket i gården, även kommo kreatu-
ren i vägen för dämt, isynnerhet korna vilkas
mjölk dels togs bort, å dels gjorde härring av
~~smör~~^{detta var} Grädden omöglich m.m, ofog, så till sist
blev trädet livdömt av någon klok gubbe eller
käring som gråstod att onda makten tagit
sin boning därunder till slut så blev
Föräldrädet förklarat för svärdigt att nyttjas
som värdräd mera i gården, därförsta fattiga
som ville, fick brugga ner därför till bränsle för
sig & sin familj roten moste också tas upp &

M-15.

Frågelistan. M. 188.

Merändels talades Dödgrävaren vid, att laga upp roten ty han ansågs äga bästa motståndskraft emot allt, som ej var som sig borde. En flaska bränvin samt 3 dalar i pengar var vanliga betalningen här för, Dödgrävaren å slästslaktaren drogs om meriterna för detta arbete. Fläderns ved var eftersökt av Guddsmeder, för endel fina å klena arbeten i trä som dessa hede att verkställa i sitt yrke, till mätslekor å annat smott, de var passande för sådant ty de är hårt å fast, samt som arbetat har de en väcker utgal färgton, smort med fernissa blev de riktigt väckert. Klävstolmakare ville ha ha Flädervirke till skidor att lägga emellan då väv snyttes d.v.s. garnet som sveptes om stora rullen varav väven vändes, varo de tunna skidorna av flädervirke som lades emellan garnet på rullen här å var, så vägade ej mask att försöka gnaga av garnet i fall väven kom att stå någon längre tid.

Frigelistan. N:o 188.

N:o 16.

Ävenså var flädern bra till skaptkäjprar
i väven samt i de kälpyrar som sölverna
vors uppsatta på, även till till block å Nick-
sticker för västolens behov, att offra
någon eller några hopparmynt till Fläder som
växte å kyrkogårdar lärer ha förekommit
i gammal tid, å ävenså vid gården onde
varit en mycket gammal Fläder, samt namn
om sig att under sin rot hysa synnerligt hyggliga
varelser av något slag — ej eljest.

Målört är ett svartogräs som växer på vade möj-
liga å omöjliga platser å gårdsplaner å
tomterna fröknapparna eller blomman är
ett mycket beskt ämne blir fina dubbla
målörtsdroppar utav, knopparna repas av
å rokas vid svag eld, blir förstklassig beska,
till treatern tages hela själken samt torkas
i solen upp lägges på en vind att tas till vid
behov, man repar då av lite torra knoppar å blan-
der dämmad salat å lite diverse rått vittet är mycket bra.

Frågelista. M. 188.

M-17.

17

Malörtsdroppar äro friska å bra för både
människor å djur, dropparna äro använda
mycke i brändvin, att slinka gå i botten
av sängar för loppor å löss, hästetrat
rygga upp malörtens med rot, å lägga dān
i botten i sängen efter dān fottkorta.
är även använd som bifortschaffningsmedel
då distärktes att vilja gå i kegeln,
för keniner är malörtens en stor läkemedel
även fören äro mycke begivna gå att äta
Malört, hästarna ävenså på senvintern å
tidiga våren. De träd som nyttjades i gamla
tider ävenså buskar var i min barndom följande —
skylleträd, Päronträd, ^Pommonträd, Kärsbärsträd,
Snickelbär, gröna å röda, Rosbush; Syren röd å vit
Gullragn. Kungå, Räjsartkronor, Röda ytlägger
samt lavändel, Postk å Pingsblig, jag kan ej
minnas att jag såg några andra träd å värbuskar.

Frågelistan. M. 188.

Nr. 18.

På bygden i allmänhet, förr än jag var
omkring mellan 40 a 50 år gammal
nu är helt andra sortter inkomna, jämte
olska mask som åter nästan alla träd, en
värklig landsplåga härmed. själva skogs-
träder angripas här, och för varstå en sitt
passande parasit, de enda inom inågorna
av trädbestönd är Hassel & Ek jämte
planterad Fall å gran här å var också lite
Björk å oxel flag å Nypons tornen väder
vild såväl i in som utågor även en i annan
Brönn. Brakved finns i byen jag tro 3-4, ex-
simplar endast, Björnbär finnes också
helt lite utåt. ene finnes något också
sedan jorden togs upp, så blev de slut med
skogen här på söra Öland, att en del skog
kunde växa å alvaret är mycket troligt,
män måste få fägtat bli planterad där -
tills att böja med, sedan ginge de nog sätta.

Frägelista. M. 1880.

M. 19. Träd i buskar av vad slag de är futorogräs,
värder sig folket om, nästan såsom planterade
växter. Asp, Ask, Alm, Björk, Brakved,
Ela. Ene, Fläder, Hagtorn, Hassel, Hegg, Hönsbär,
Lind, Lönn, Måbär, Fläns, Nyponsbuske, Axel.
Pit, Poppelpil, Rönn, Vide, vild-Appel, Pers,
Axel, Hattor, Björnballon, Renfana, Takslöte.
Pepparrot, Cibosticta, Nissla - Stim å krämväx-
nässla, Hjortkästet, syror av flera slag. Barla -
Timjan, Fingerborg, Fingfingerört, Gullviva.
Kundräxt, Kamomill = Sötlommme, Mynta, Rummin
jämte shogens drotering = Diljekorvagen, vild
å planterad, en mongfallad av andra växter
å blommor finnes även, vilka jag ej känner namnetra, —
mrän som i gamla tiden, av de då levande folk
å Kreatursdoktoren ^{na} "väl kränd" till, å hade
god reda på, samt kunde använda där
i olika former till medicin åt både dyr
i människor. Alla åvanstående,

M - 20.

Frågelistan. M. 188.

Öland.
Västtjörne.
20

Väster å träd ingick i folket, jag kanske
säga värdefulla träd, på ett eller annat sätt,
var de ej som medisin, så var de till deras dagliga
utkomst, att utnyttja ^{de} träd å väster tillsin
dagliga nyttja, hände sig folket trotsigen mycket
tidigt, stor shada att ej gammal god konst blir
bevarad till eftervärlden, — mycket hä繼
som förtjänar ett bättre öde, än att bli bortglömt
vilket tycks gå aldedes för fort.

All ur, Gran ^{lära} å Fur kunnna bränna, ^{tjärar} samt haka
Beck, var för sjöfarten ett gott framsteg på
fartygsbyggets område, nu kunde deras farkoster
göras vattentäta därmed, vilket var en avär-
derlig konst för de fattiga folket som ej kunde
anschaffa Talg av nötkreatur å får, vilket
användes som lättningsämne före tjärans
Beskets tillkomst, våra förfäder har nog haft
man försté varit efter sin tid=rätså uppfinningsritet
i rättså morga fall. Uppfinsnat av Gotthard Ljöman
född i Västtjörne 1869. Uppfinsnat i September 1949.

N / Landsmålsarkivets frågelista, om
kronoplättelingsfrågor, om lövtäkt m.m.

Dess lövtäkt som förekom här, var ej sidare stor,
endast såsom ett nödfoder kan jag säga, vissel-
gen åts en del lövsorter med god appetit av
Släkter å Får, men för demäste så var Öland
nåra nog alltid väl försedd med både naturligt
å insäningshö bestående av i första hand Röd-
klöver, Timotaj, samt Braggris å Gultklöver i —
Blandning i detta gav ett appetitligt foder
Till både Slav å Klövberande djur.

Män dåliga jordbreukare finns nästan varit
är, hänta i träden å skaffa nödfoder
Till sina ^{maya} djur. Demäste som gick av
löv, till foder här, var nog Asp i Pil, jämte

Björk, kanske ej gott om dessa sorter, så fick
annat löv också duga ^{säsongen} dom, Alm, Rönn,
någon gong lövet, Årel å Läj. Demäste lövet
sjördades på så sätt att klena lövrikt gruvor
av trädet avskars till en viss längd omkr 50x60 cm, längre

~~21~~
N
Lövtäkt man.

Aäven kortare samt bands tillsammans i rekor, liksom Råg å vete bands tillsammans, mässendest till halva dässas volym för att kunna torka både väl i fort, sattes upp sedan i traver liksom såden, om lövet ej fikt sin rätte torkning så ville de gärna möglas å undersidan av lövet samt bli unkret, di var sjöden nära nog värdelös, endast gamla Åtar kunde fåta det. Da lövsjöden kom ungefäru vid Hlostöttern = kort efter Midsommar så var allt hava en stong, omkring 8a/10almar lång 3tum i logg, å något mera i storändan, med fastspikade 10a12tums långa tvärklossar med 10tums avstånd från varandra för att kunna halva eller äntra upp i trädtronen, som en slége män var mera händig än en sådan att flytta från ett träd å till ett annat, samt att få en rätt så ständig platt för toppändan, men många även farliga nedfall hände alltid, om ej nogat akta vande på uppsättningen gjordes av lövsjödaren.

~~N~~ Landsmålsarkivets frågelist om dövlägt mma
Pit alla sorter, Alm, Lind å Lönn, Hassel-
trunde avhuggas vid roten, för att efter 4 a 5 år
åter vara uppväxt å vära nötter.

Då ett träd är Topphugget så ser de bedröv-
ligt å jälplost ut, men växer ut rätt fort,
d.v.s. första året är de märkbaraste efter
avsmogningen, andre året å följande är där
de fort att växa ut, ett antal ^{av 20} sadna träd
som föregående nämns, ger fullt bränsle för
en vanlig bondgård, nu förtiden är de mera
behändigt att köpa bränslet än att sätta bort
en å annan dag med att være shogshuggare,

De är för godt om grengar i svang nu för tiden
emot i min barndom, så de ger så lätt nu
med allting. F.e.x. en liten bondgård härfra 40 tunnland
äker i närheten toddes skelle säges på auktion, ägeren
skruvade upp anbuden till högsta 70.000 kronor,
men kog ej under 72.000, så den blev osold, den är in-
derades bort på 5 år till 4.400 kr prs år, för 30 a 35 år sen
kunde samma gärd kostat högst 15.000 kronor.

N:o 4/ Landsmålsarkivets frigelist om dövläget m.m. Öland Västinge.

Asken är även ett gott lövträd däss lön åles och
både Nötkreatur i får, även av Gamla bräster
å unga föl, Geten är nog mästare i att äta lön,
här på Öland brukas ej att hava getter, endast
ett å annat exemplar för röjjes skull, här finns
folke som är nästan uttöme mäss har aldrig
i sitt longa liv sett en Get eller Getbock, jag tror
att jag hörer ett par sådana djur fram i vår
för att hava lite sällskap, kommer nog da-
att lära bocken att slängas, i dät förstklassigtända
vid lövbärjning giekh de under sätt bra
om 3 ~~eller~~ personer arbetade i kompis,
en av dām äntredde upp på dān omtalade stongen
med en skarpståljad krokniss eller en sädess-
sjära å kuttade av de grässande lövgenarna
å lät dām falle ned till marken, där de andra
folken tog hand om ihopsamlingen å bindningen,
samt uppsättningen av netorna i travar —
med 12 par i varje trav, för att torkas väl,
tog 3 a 4 dagar i anspråk i vanliga fall.

Landsmålsarkivets frågesista om Lövläkt m.m.

M.-5.

25

Mönga fattiga som hade vara ett får repade
 lör bär med händerna å läga vilda trädsorter
 etc i Utmärken, di kunde gå fram med sitt får
 gott för vintern, kunde di få fått på en säck hö, å en
 dits horn eller bravrehalm någon gong under vinterns
 lopp så klarades foderafären fint till Fåren
 för vintern, i Februari månad lammade fåren
 samt fick vanligen 2, mönga gonger 3 stora duktiga
lamm berodde helt å hollet på utfordringen, lite
 svartbröre ^{ungefärlig} Isbjörne, samt tvåne stjärror protalis
 eller morötter så hade fåren ^{lite} ~~hela~~ ^{förde} salatigt hela
 vintern, samt gav då ^{med} ~~nu~~ 3 lamm i utbyte de
 var besvärligt med 3 lamm, fåren kunde ej möj-
 ligt föda mer än 2 med sin mjölk, så dät
 tredje lammet fick födas upp med välling av
 rågnjötlårossade enbär eller sjärv spetsen
 av årschnitt från enebushen, dätta var en god
 soppa, som användes mycket av fattigt folk
 i min barndom, å långt förut. Kunde lite cirun
 åstad kommas eller lite bikanung fås fått på

N
 Landsmilsarkivets frågelist om dödligtunsn. Öland. Västlinge.
 Att sista sojgan med, så blev där rätt så god, merändels fanns hos de fattige ett bisam-
 hälle, vars häning till en del användes i sitt
 egena hushåll, ~~räse~~ att byta sig smör å ost för
 hos någon bonde i byen. ene var är en mycket
god medisinväxt som ej folket förstår att
 göra sig betjänad av nu för tiden. Jag minns
 hur min mor kökte en bärssojga till mig å min
 bror, då vi varo ett par tre år gamla, för kläda
 å kroppen, å skilda ställen, vi lurades att gröta
 i oss rätt mycket, då mor hälde i nägot sirup,
 ejest ville de ej gå så bra, alltnog klädan
 moste ge vika från oss, även andra åkommor
 var enet gott för, därför var ett resäkt av
 mor Blom i Grönbrögen, som jag tidigare skri-
 vit om. För att få högmjölkande kor, så
 skulle de kvigkalvar som lades på för liv,
 födas upp med enevälling med lite råg eller
 svart havermjölk uti, istället för mjölk, från tredje
 veckans ålder, till 6 a 8 månans ålder, eller
 tills kalven själv föredrog att dricka rent vatten.

7. Landsmålsarkivetets frågelista om träd å träsko ventinge

27

fabrikation å bindslen till kreaturen m.m.

Träsko gjordes här i Ventlinge socken av tvåne
50-åriga Gubbar däremore var från Blekinge i den
andra från Skåne, deras Träskor var helt olika
varandra nästan som nattens från dagen. Gubben
från Blekinge hette Karl Olson, man fisk ej heta
annat än Fräshövde här, Sköringen hette
Ingerman Skäransson - han hällades för - Träsko
Häckens, om de res rätta namn viste ej allmän -
heller ej vidare om, man väl där Träsko sades.
Då braestige slöjden gick bra tills 1880-talets
början men sedan förrimskedes tillverkningen,
tills slutet av 80-talet, då de helt tog slut
på grund av ett annat skomade som folket
tyckte bättre om i vardagslag, kallades Trä-
skor botten var av Björk, samt överlädret av
Läder ^{skorna}, det var, a ärmygde bättre än träskorna
vid staden Nybro i Småland finns fabriker
för Toffettillverkning sedan förest på 1900-talet.

8. / Landmålsarkivets frägeliste om träd, löv,
å vindsle fabrikation m.m.

Nu förser disse fabriker nästan hela Öland
å en stor del av Småland med tofflor, till
för ett 15-tal år sedan kunde man köpa
ett par kerstöfflor för 1,50 pr par № 9.10.12-
nu kostar ett lika dant par 5 kr. 25 öre
di tillverkas av sk, någon gong Björkeller
Ett längden inne i toffeln räknas 8.11.
varav nuvet kommer sig. Träskorna
räknades i tunn inombords i längd de kos-
tade 75 öre, till i med 50 åre för ett par
karsträsko 10.11. å 12 tunn i ära längre träsko.
För 6,7,8-åringar opp till 10 å 12 åringar 12 a
14, a 16 skilling priset, de varo rätt hämska
att få till att holla ihop - di ville rätt så fort
spänka sönder enda bokemedlet här för var,
att av bleckplåt klippa ut ett band en sm. bredd
å spänka helt runt träskorna innen man började
använda läm hände sig monge gonger allvid-
första stegen man tog med läm, att överdelen remlade av
detta orsakade stor villervalla monge gonger.

Landsmålsarkivets frigekista om Bindslers —
 för kreatur, m.m.

M. 9 * Treeturstekavar gjordes ~~av~~^{unge} Eke eller ene
 passande longa häppnar, i legom grovlek
 togs hem från skogen i knippor/knippvis/
 så gjordes en stor god fyrfälla, i brygg —
 Russjisen vari man värmede häpparna
 tills di var nära att fatta eld, de var di
 så mjuka, så man kunde vrida å böja
 där, hur man önskade, man hade ett
 litet säte=eller boete mansettje di böning
 skulle ske, samt en sorts form/man bockade
 självu bågen om, för att få formen på kleven,
 denna form var en brödlagyr, var omkr 25 e.m.
 long, samt väst avrundad i ändan, som vette
 at sälets bottre ände samt en ursjöpoad rand
 eller fördjupning rund lappan samt fastspiked
 vid sälts varpi men satt di böning strax
 framför eldbresan dän största modellen var till
 stor å koklavar, så var en annan modell för
 ungdjur fastspiked på dän förste, lika den som dän förste
 fast mindre endast för kalvar.

10. Länsmälsarkivet frågelist om slöjd av klavar
i bindsten till mottaketrus mm.

Öland.
Västtysinge.
30

Dän förste, samt si en tredje för kalvar, de kängar som pressade för modellen böcktes efter tur å årdning, samt barken drogs av innan klavénnet folt svalna, för att få klaven att beholla sin form så var en brädlygn med tränne uppstående pinnar legomibredd från varandra

där dän färdigbockade klaven sattes i klämmet, för att beholla sin rätta form, medan dän svalnade av, sedan avsvalningen var över, så hade klaven sin rätta form i alla tider ^{de} igjekjat att ändra på personen annat än att värme upp däis på nytt igen, en liknande hollere för avsvalningen var tvong att ha vä för alla storlekar av klavar, för länkerna till själva bindstena varo avlönge 8 a 12 cm. & fastspikade å andra ändan av sätet att bocka länkerna om, ^{de} pressande enkängar användes gjordes varje länkt färdig med en gong, vinter med näsyddes traser i själva handläget moste användas vid görningen för att brämme sig

Landsmålsarkivets frigelista om Tidvar - vindslan - vinteringe.

M. 11.

Öland

31

En härsdricka brukades av många folks förr i tiden
av $\frac{2}{3}$ malts, å entedjedel torkade å med mallet
inbländade ^å färnmalde, blev ett gott dricka även
i brist på enhärs så kunde unga shott från eke-
busken även användas, men bären varo best.

Enet användes som rökmedel att röka gläsk, horv
å stålåsill med, att röka i sjukrum å andra
rum med att snott hugget enar är en mycket
gammal mod att strö å vägen, samt vid bygde-
grästakna, å i graven för död person även
ett par raka å fine meterlänga enar å grav-
bulken där Gravar funförs, användes dessa.

Då jag var mycket liten stände varje
sondagsmorgon vid sand ströss på farstor
å Stuggolvet samt lite tunt med mycket
finhugget enris ovanså, detta sag riktigt fint
ut, samt sätte en behaglig lukt i rummen,
men pressade ej vidare bra att springa varföred
eller i grumplästen uti, eller att tegna smörgåsen efter
isymmetriet om turen blev att smöret kom neråt vilket
för de mestia var bättre.

M. 12. Handsmätsverkets frågebok om Enets
annändning samt träsko tillverkning m.m.

Träsko tillverkades mest av Al å björkde var
de lättaste att få tag på här på arten,
en fyrbent stövle krock som var tung i stod
städigt användes för tillverkningen.
Träskoämmene avsägades i lagom längder
vilka två å två sattes fast på öva kanten
av böcken som var gjord av en liten balkunge
för 3 alnar lång, var i tvärne uttegningar
för själva träskoämmene näre intill varandra,
kilar användes att holla fast ämmene med,
medan man med yxa gjorde första formen,
sedan var det att med mulnaren börja gräva
ut ^{ut}borraputrymmet för foden, sedan sätta ett skär
tvärsom shooämmet i botten för att avsätta
häl å svunge detta parti höggs bort med yxa,
sedan var det att med traskekniven göra av
de grövsta samt forma till shoon så gott
sig göra lät så fram turen till din lilla smala
Fäljkniven å krokkniven att göra shon färdig med*

Landsmålsarkivets frågelista om Träskoläxningens

M 19

Ett sista arbete var att finsjära å göra
höger å vänstersko så lika som sjé kunde -
samt att fåsta däin tillsemmans i prar
för avselu, till hände gode vänner bru-
kade Träskokelle att brinna Träskorne i båda
änder i eld di blev di mycke starkare, sile trå-
sjära i båda änder gjorde oksa god nytta -
värktynge för en Träskomekare var, boeken att
arbete vid, sågen, ygen, mäuren, mulmaren, två-
skaftkniven, krokkniven, plåtikniven, alle red-
skapens skulle vara sharpia å goda att arbete
med, ejest gick arbetet däligt, jeg tor halle
gjorde 6 a 8 prar ^{träsko} om dagen i vanlige fall, så han
gjorde en efter dän tiden lysande affär, å
dagsgrenning, emellanåt så byggde han båtar,
som han solde för 45 a 50 kronor pr styck, hans
egäntliga vinst var på Träskoarbetet, så länge
Träsko brukades av folket, sedan blev han
surriskare vilket han tolerade bra för sig å frun sin
så länge han levde.

Nr. 14. Landsmålsarkivets frågelista om äreportar mm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Accnr. 20192, G. Sjöman, ÖI

Äreportar gjordes av ungdommen i gamla tiden då någon hög person skulle vägen framförbi byen å malmen, de varo av ene, Gran, å Björkruskor jämte in passade blommor, samt en väcker symbol hängande iunder valvet, så lägt att skjuttsen med dän åkande knapit fram iunder, symbolen tydde på dän som hylldades då Karl den XV 1864 var å jägade fjärt i Ottenby, så var en stor kunga-krona hängande i äreporten, fette min mor om, en annan gong, då landshövdingen for vägen fram å en randesa på ön, var också äreport rest vid byen, å nästan samme ställs där kungens äreport en gong stod en klubba av blommor var däc upphängd däcka tyckte ej landshövdingen ej riktigt bra om han jag fört - berättats mig av en båtsman som skjuttsade li, han är död nu för många år sen.

15. Länsmålsarkivets frégeställe om Medicinalväster

35

M.
Taklök å libbestigke användes till nötkreatur för flera sorters åkommor näst-snott söndersjärda till ingivning mot asylitlöshet å avmagring, utan känd orsak, även om röjteskorna fick fel i njölken, å emot svallöter i juvet, då skulle libbestigka å taklök kokes, för att med avköken tvätta på de svullna plattserne som då i alla gläste fall försvann rätt fort.

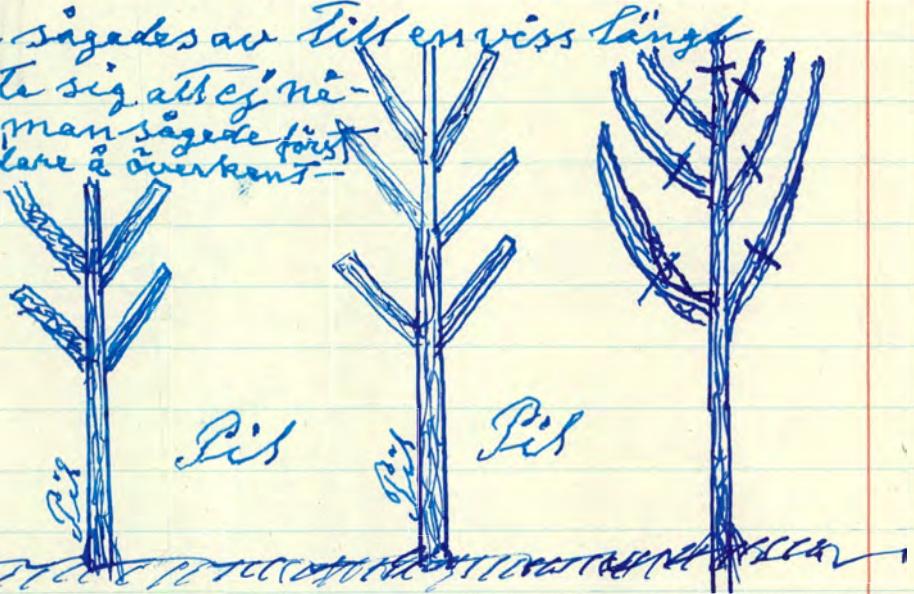
Körvel å Midsommargräs hörde jeg min mor tale om män var till de användes utjag ej eller hörde.

Landsmålsarkivets frågelista om skisser

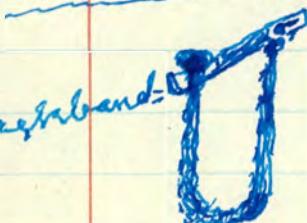
✓ 6* Alla grenarna sågades av till en viss längd
 men man skulle akta sig att ej noga
 flägges av berken, man sågade först
 lite i undergrenen så vidare & överkant
 så gick de bra.

Alm
Binda i
a lönn
litra

Pil Pil

närband

gängband
till klave.

Löspunkts-

stoka i små klavar varo
 lika gjorda.

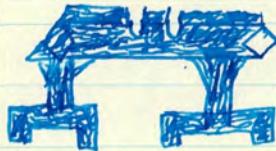
tväderat bindsle.

Alla bindslen varo av ene eller godung ek.

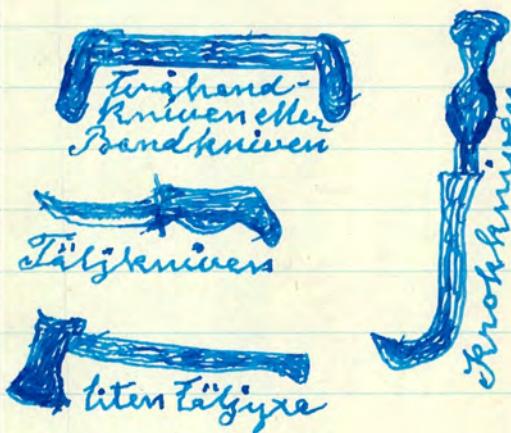
Öland
Västtjörn

Landsmålsarkivets frågeliste om Träskobygge

37

Bock för träskomakare

N.-A. Landsmålsarkivets frågeställer, Här Doktor. Hubert. Gustafsson

Många äldre personer har jag nu talat vid . Uppisla.

äfrågat

angående växtnamnen från Öland, varhållt namnen
äro komma ifrån, så uttalas de lika som jag hörde
min mor berömdé dinn för, nära nog alla listens

växt

namm härrer jag till både växt;blommor, lika nammiblister
som här, att känna blomman å växten direkt från
naturen gör jag ej med alla, mäns en god del har jag,
vetskräp om, bestjag ej har haft någon vidare mycka av dit,
ty jag har haft annat att länka på, endast för nöjgets
skull har jag sysstat med blommor å växter en liten smula,
Om man kunde fört vettkryp uti å om växterne av Gamla —

Mos Blom, så trojag att ej många växter å blommor fun-
nits på Öland utan man visst vade dugde till.

denna är en storåversättlig förlust som ej kan repara-
ras så fort. För omkring 50, 60 år sen hade jag tvåne
fastrar som varit undersökta ^{de första där} Barnmorskor, en var bosatt
i Longlot å Öland, samt en i Gårdserum åf Småland,
di var mycket kunnig i yrket, samt sysslade sam-
tidigt med folkmedisiner som di framstälde själv.
au endast växter från Öland där di också insamlade där

~~N:o 2~~ Landsmålsarkivets frågelista. Herra Doktor Hubert Gustafsson.

39

Visse är är en mossa rikedomsorter
 växande å öland, ej lika alla år, jag har hört tales om att
 för en tid av 2 a 3 år, tillmed 4 år, kan en eftersökt växt
 eller Blomma ej stå till att att uppbringa i flera
 kyrkoocknar på öland, omtalat av mina Farstrar för mig.
 si åter ett annat år, fullständig rikedom av alla
 sorters växter här. Röleka, Kungsljus, Prästhage,
flundhotel å renfana, är vätter som jag troar växer pligtigt
 varå nästan. Renfanans blomknoppar har jag
 hört tales om, då jag ^{var} 12 a 15 år skulle varit ett ef-
 tersökt medicinament, som betalats med svindlade
 summor ända upp till tre daler halvmarken.
 någon gång ien särdeles brydsamtid en Riksdelar
Fjärndelen, dælla frö väl pulveriserat användes
 vid Frierier av kloka Bödmän, de vill säga
 åt omkring Zweckor före Bödmannens ärende till
 den åträdda, somma om de var flicka eller Gosse,
 för att höra sig för, försöka på något vis få lite om än
 alldrig så lite av detta pulver insmusslat.

3. Landomslörsarkivets frågelista. Uppsala.

Fen fin habba eller komma iitt, eller något annat f.e.s.
i form av luktsums med Rövaljötje ju, till dän
som tycktes lite så tvekragen ut av bödmannen,
för påtinkte afären, lyckades de att få lite av
pulvret insmusslat si var man särer ju ordet ja,
de rätta frieriet av bödmannen tre gkor senare kom
för att värkställas, dätkulver haddades för Töckfro
samt hörde hemma endast hos dän som syssa -
des med bödmanskajr vilka förtalat att be -
mota däta för sig själva, de kunde även säga
till mycke älskohranka ungdommar till otroligt
höga priser, men var då fördemäste starkt utbländat
med vitbonne, frillök & riktigt rent & ofärgat
Töckfro av Renfanor som Goken galit över, var
alltid starkt eftersökt, både å Öland å små -
land, däta Töckfroet kunde ej göras si starkt å smilande
som däts som gjordes på ölen, därfor solldes rätt mycke
till Småland här jag blev berättad, även bytt pris hin
ett vred lin för ½-fjärnelet Töckfro. av äkte Ölandsware.